

İYİLİK, HEP İYİLİKLE ÖDÜLENDİRİLİR

Bir varmış, bir yokmuş, develer tellal iken, pireler berber iken; bir dağın ardında yaşayan Keloğlan varmış. Kimseye kötülük yapmayan iyi yürekli Keloğlan gün gelmiş fakir düşmüş, ailesini zar zor geçindirir olmuş.

Bir gün Keloğlan'ın karısı, yiyecek bir şeyler bulup getirmesini, evde hiçbir şey bulunmadığını, çocukların da aç olduğunu söylemiş. Keloğlan yola çıkmış. Gide gide bir ormana gelmiş. Çok yorulmuş ve susamış. Aranırken çevresi bitkilerle kaplı bir kuyu bulmuş. Eğilip içine bakınca kuyuda bir kaplan, bir maymun, bir yılan bir de adam olduğunu görmüş. Hepsi de kendilerini kurtarması için yalvarmışlar.

Keloğlan önce maymunu, sonra kaplanı, sonra da yılanı kuyudan çıkarmış. Hayvanların üçü de ona kuyudaki adamın güvenilmez biri olduğunu söylemiş, onunla asla bir işe girmemesini öğütlemiş. Keloğlan diğerleri gibi adamı da kuyudan çıkarmış. Hayvanlar ve kötü adam Keloğlan'a oturdukları yeri söylemiş ve "Ne zaman istersen bizi ziyarete gelebilirsin." demişler.

İyi yürekli Keloğlan, onlardan ayrılıp yiyecek aramayı sürdürmüştü. Günler geçmiş ama yiyecek bir şey bulamamış. Eli boş ve üzgün eve dönmeyi düşünürken aklına maymun gelmiş. Maymunu bulunca, o da ona pek çok meyve vermiş, ne zaman canı meyve isterse oraya gelebileceğini söylemiş. Keloğlan arayıp kaplanı bulmuş, o da ona bir süre önce öldürdüğü bir prensin üzerinden çıkan altınları ve mücevherleri armağan etmiş.

Sonra Keloğlan, kuyudan çıkardığı adamı bulmuş. Adam demircilik yapmaktaymış. Keloğlan kaplanın verdiği altınları, mücevherleri demirciye gösterip bunları nasıl satabileceğini sormuş. Demirci altınları ve mücevherleri tanımış. Keloğlan'a biraz beklemesini, altınları kuyumcuya göstereceğini söylemiş. Sonra doğruca saraya gidip elindekileri krala göstermiş. Altınları ve mücevherleri hemen tanıyan kral, oğlunu öldürdü sanıp Keloğlan'ı yakalatmış.

Ertesi gün idam etmek üzere Keloğlan'ı hapse atmışlar. Keloğlan hapsedildiği yerden yılanın haber göndermiş. Yılan gelip de onun durumunu görünce gidip kraliçeyi ısırılmış. Zehirlenen kraliçeyi hiçbir hekim iyileştirememiş; çünkü onu iyileştirecek ilacı yılan yalnızca Keloğlan'a öğretmiş. Bunu duyan kral Keloğlan'ı çağırmış. Keloğlan kraliçeyi iyileştirirken o arada da başına gelenleri bir bir anlatmış. Altınları kaplandan aldığını, bunda kendisinin bir suçu olmadığını, demircinin de onları satmak için götürdüğünü söylemiş.

Kral, Keloğlan'a doğru sözlü olduğu için bir köy bağışlamış ve onu vezir olarak yanına almış. Demirciyi ise nankör ve yalancı olduğu için cezalandırmış.

Keloğlan eşini, çocuklarını ve akrabalarını yanına getirterek onları doyurup rahat ettirmiş. Onlar da yaşamlarını iyilik yapmaya adanmışlar.